

heiminum, um hallærið og drepsóttina, um sjúkdóm og dauða, já, vér getum einnig sagt glæpina (því hann kvað stjórna öllu), þá ónýtum vér um leið frjálsræði mannsins, þá gerum vér oss að skornum skákmönnum í hendi hins ósýnilega, þá tökum vér um leið burtu frá sjálfum oss ábyrgðina fyrir því illa í heiminum, þá meigum vér til með að taka undir með Guiteau, er hann segir, að það hafi ekki verið hann, sem skaut Garfield president, heldur Guð. Nei, það er við ber í mannheimi, er framkomið af frjálsræði voru, af frjálsræði hinna mörgu millíóna, er mætast, berjast, elska, hata, sem blossa upp og sem deya. Og þess vegna höfum vér þessa ábyrgð, þessa óendanlegu ábyrgð, að vér eigum ofurlítinn þátt í því, sem við ber, þess vegna höfum vér hina sífeldu skyldu, að vinna að sigri hins góða yfir því illa, að ganga í lið með ljósinu, og berjast fyrir því, að leysa og léttu á mannkyninu, sem er þunga hlaðið, sjúkt, stríðandi. Frjálsræði vort er það, sem kemur til leiðar heinsviðburðunum, en Guð stýrir afleiðingunum á þann veg, er hann vill; hann getur ekki komið í veg fyrir hið illa, nema með því að skerða frjálsræði vort og sitt eigið náttúru-lögmál, en hann lætur náttúru-lögmálin með ósveigjanlegum strangleik ganga sína tignarlegu göngu bæði í líkamans og andans heimi, merjandi oss og molandi, ef vér af sjálfs dáðum höfum lagt höfuð vort á vegspangirnar. Þess vegna—sjáir þú einhverja af ástvinum þínum þjást, eða ef einhver ógurlegur atburður skelfir lífsvæði þitt—þá gerðu þér eigi í hugarlund, að það sé Guð, er sérstaklega hafi látið þetta yfir þig koma; því Guð er ekki Guð jarðskjálftans og stormsins, heldur hins blíða blæs. En trúðu því, að Guð geti og vili snúa einmitt þess-